

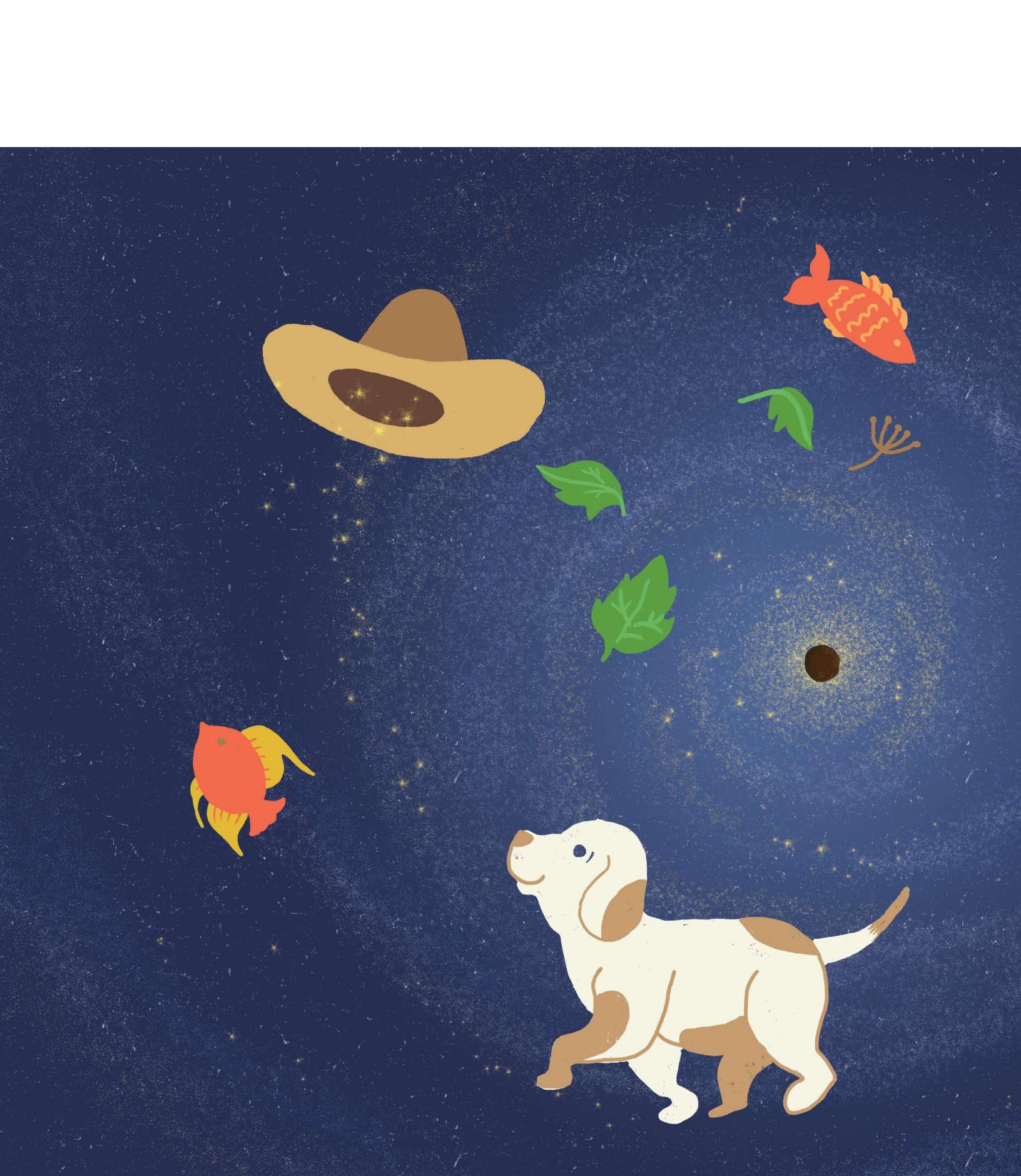
גפן ענבים

בס"ד

מוקדש לעילוי נשמת כל היהודים
שלא הצליחו להגיע לארץ הקודש
ולהנות מזיו פרותיה ומהמצוות התלוויות בה

מעשָׂה בְּגַרְעִין פָּשָׁוט וֶקְטָן
שֶׁאֵישׁ אֵינוֹ יוֹדֵעַ אֵיךְ הָגַע לְכָאן:
אוֹלֵי הִיא עַרְךְ עִם הַרְיָה,
אוֹלֵי הַתְּגִלְגֵּל עַל גַּב מִפּוֹתָח,
אוֹלֵי פֶּלֶב אָזְתוֹ לְכָאן לְקַחַת,
אוֹלֵי סְתִּים רָאָה מִשְׁהוּ מִפְחִיד וּבָרָחַת.
נִסְתְּרוֹת הֵם דַּרְכֵי הָא-ל,
וְאֵין לְדַעַת אֵיהֶ גַּרְעִין מַתְּגִלְגֵּל.

אָבֶל פָּאוֹ הַפְּסִיק לְהַתְּגַלֵּל,
פָּאוֹ פָּה בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל,
וְאֵז הַחֲלִיטָה: פָּה אָנִי נִשְׁאַר
בֵּין עַצְמֹתָה לְתָמָר.

לִפְתַּע הַתְּחִילָה גַּרְעִין לְנִבְטָה,
פָּתַח אֶת הַתְּחִילָה בְּקַלְפָה לְבָעֵת,
וְהַגָּה יוֹצְאִים גִּבְעֹול וְעָלִים,
וְהַגָּה גַּרְעִין מִשְׁרִישׁ שָׁרֶשִׁים.

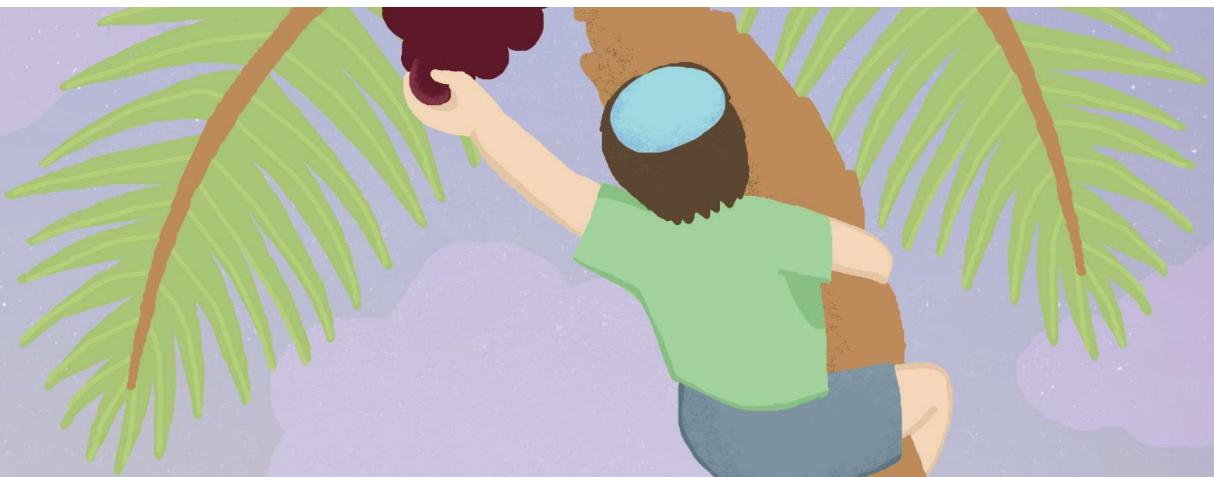

חָשַׁבָּה הַתְּאֵנָה: אֵיזֶה עֵץ מִזֶּר,
הַוֹּא לֹא תְּאֵנָה, וַבְּטִיחָה לֹא תִּמְרָר.
אָמַר הַתִּמְרָר: גַּמְכָה חֲדֵשׁ חֲדָשִׁים
בְּטוּיחָה שֶׁהָעֵץ הַחֲדֵשׁ יַגְדֵל בִּינְתִּים.

ירד גשם מס'ר ימים,
אחר כה החלו לאצת נצנים.
נגנים הרכבו לאשפוזות יפים,
והתאנה צעה: "פמונן זהו גפן ענבים".

צמיחה הַפְּנִים בְּטוֹב וּבְגָעִים,
וּפְתָאָם הָגִיעוּ לְשִׁדָּה יַלְדִים,
קָטְפוּ בְּשִׁמְחָה תְּמִרִים וּתְאַנְיִים,
אֲך֒ לֹא קָטְפוּ בְּכָלְל מְהֻעָנְבִים.

רָצִוְה הַילְּדִים הַבִּיתָה לְעֹשֵׂר אֶת הַפְּרוֹת,
אֲרֵה הַגְּפָנוּ בָּרֶךְ פָּתָאמָם הַתְּחִילָה לְבִפּוֹת:
"לִמְהָה רַק מִמְּנִי לֹא קֹטְפִים?
לִמְהָה אָוֹתִי הַילְּדִים לֹא אָוָהְבִים?"

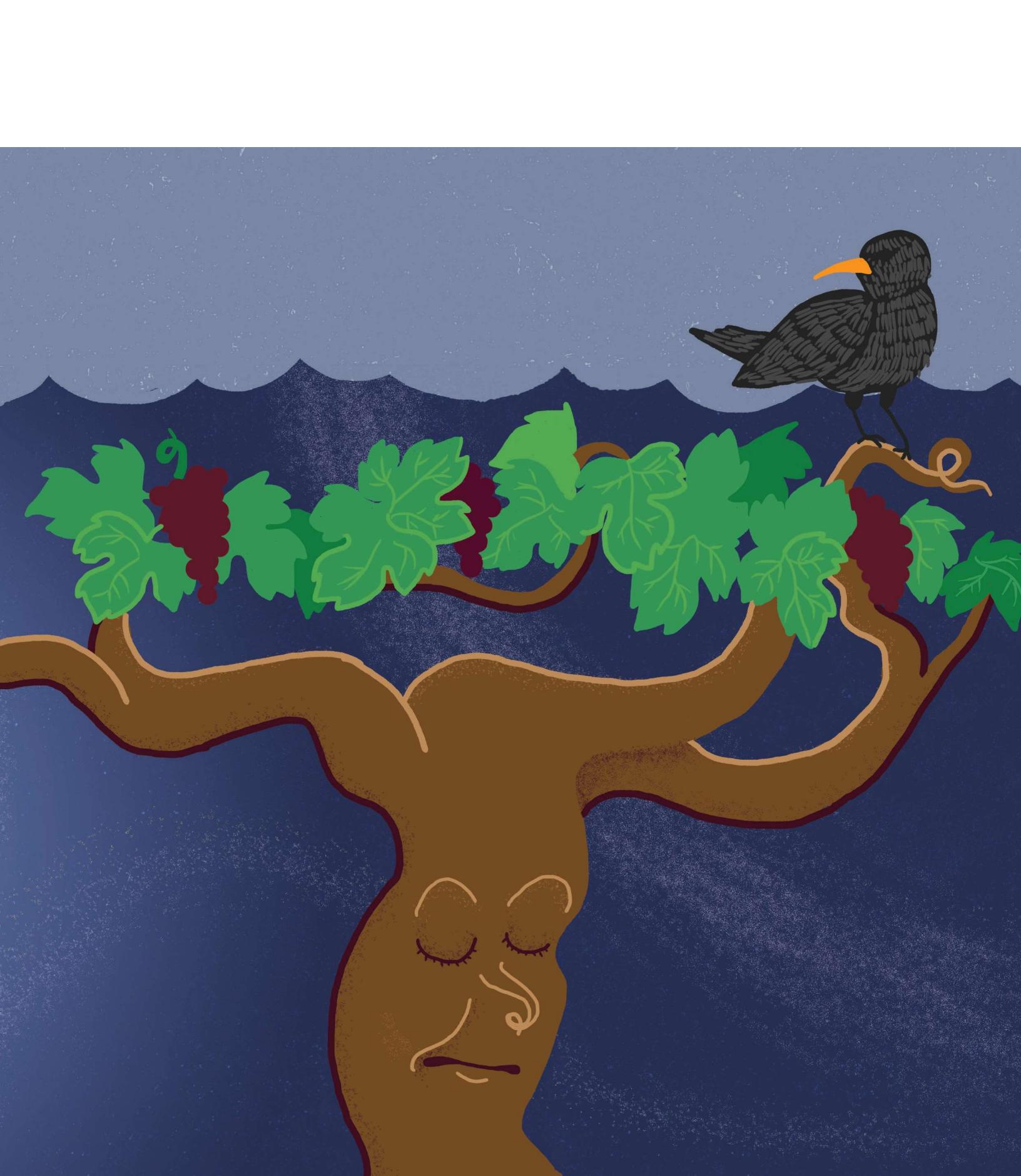
אָמֵרָה הַתְּאִנָּה: "אַתְּ עֲדִינוּ לֹא גָּדוֹלָה,
חֲפֵץ שֶׁלֶשׁ שְׁנִים, בִּינְתִּים אַתְּ עַרְלָה".

אָמֵרָה הַתְּמִימָר: "מַעֲרָלָה אָסֹרָה לְהַנּוֹת
אָהָרָן תְּרָאֵי עוֹד יַקְטִיפֵּי מִמֶּךָּה פְּרוֹת".

וְכֹה חָלֵפּו שָׁנָה וִשְׁנַתִּים,
אֲךָ דָּבָר לֹא הָשַׂטְבָּה בִּינְתִּים.
אֶת פִּרְזֹת הַגֶּפֶן לֹא קַוְטְּפִים,
רַק אֶת הַתְּאִנִּים וְהַתְּמִרִים.

על הַגְּפָן עֲבֹרִי זָמָגִים קָשִׁים,
רוֹחֹות חִזְקוֹת וְלִילּוֹת קָרִים,
וּכְמֵה פְּעָמִים שָׁבָא צְפּוּרִים וְעוֹרְבִּים.
הַרְפִּישָׁה הַגְּפָן קָצָת דְּגָדּוֹגִים לֹא נָעִימִים.

אוֹ הַגְּפָן לֹא הַפְּסִיקָה לְהַתְּפִלָּל וְלִקְבּוֹת
שֶׁעָל הַפְּרוֹת שֶׁלָּה עַד יָבֹרְכוּ הַרְבָּה בָּרָכוֹת,
שֶׁבְּעֹזֶרת ה' תָּגַדֵּל וְתָהִיה חִזְקָה וְגָדוֹלה
וּשְׁמַפְרוֹתֶיהָ יִסְחַטְוּ יְין לְקָדּוֹשׁ וְלַהֲבָדָלה.

וְאֵנוֹ הָגִיעוּ יְמִים טֻבִים,
וְשׁוֹבֵן הָגִיעוּ בְּשָׂמְחָה הַיְלָדִים,
וְהַפְּעָם שֶׁלֹּא כִּמוֹ בְּפִעְמִים הַקּוֹדְמוֹת,
כָּל הַיְלָדִים רָצָו לְקַטֵּן מִהְגֶּפֶן אֲשֶׁרֶת.

לכל ילד היה סל מוקשח ביד,
ועניבים בשלות מלאו את הסלים תכף ומיד.
גם התאננה והתפמר מעד שמחה,
לא היה אכפת להם שטחה הפעם פחות קטעו.

וְהִגְפּוֹן הַתְּמֻלָּא הַלֵּל וְרֶבֶה,
שְׁחַחֲנוּ וְקִימַנוּ וְהִגְעַנוּ לִזְאת הַשָּׁנָה.
וְהַילְדִים עִם הַסְּלִים לִירוּשָׁלָם هֵם רָצִים
לְאַכְלָנְטוּ רְבָעִי - "קָדֵשׁ הַלּוּלִים".

וַיְהִי רְצֹוֹ שְׁיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּימֵינוּ בָּמָהָרָה
יַאֲכִלוּ אֶת הַפְּרוֹת בִּירוּשָׁלָם בְּקָדְשָׁה וּבְטָהָרָה.

להזמנת ספרים: 052-3254610